

Divadelní Koječák

aneb „Z Divadelního Koječáka by se měl vyškrtnout začátek a konec.
Tam totiž my autoři nejvíce lžeme.“ *Anton Pavlovič Čechov*

01/26

čtvrtek

ročník 15°

...o čem budou Divadelní Koječáci lhát zítra:

8.15 a 10.00 / Divadlo SemTamFór: Ferda mravenec v cizích službách

17.00 / DS ASpol SVČ Lužánky Brno: Muzeum

20.00 / Divadlo Václav: Tři na lavičce

ÚVODNÍ DENÍČEK DIVADELNÍHO KOJEČÁKA

- Tři dny před přehlídkou jsme zjistili, že nám nefunguje QR kód, který odkazuje na online program na webu. To by sám o sobě nebyl tak neřešitelný problém, kdyby se ten kód nevyskytoval na všech již vytištěných plakátech a programech k přehlídce, které už byly rozdistribuovány na všechna kontaktní místa a do schránek obyvatel Kojetína i okolních vesnic. Svača z toho byla nějaká našťavaná a stěžovala si, že ti prodejci kódů zdarma jsou pěkní podvodníci, a že daný QR kód zveřejňuje na materiálech už od roku 2019. Letos jsme ho tedy s nadšením chtěli vyzkoušet a nejel.

- V noci před začátkem Divadelního Kojetína volala Petra Kohutová, že je jí hrozně špatně z konkurenční přehlídky v Horažďovicích a tak ji v kojetínské porotě nahradí Pavel Hurych. Milan z toho do jedné nespál. Také jsme se dozvěděli, že v neděli nepřijede přihlášený soubor s názvem „Nikdy se nepouštěj do řeči s neznámými lidmi Ostrava“.

- Ptali jsme se Svači, jestli v programech náhodou nepsal křestní jméno českého překladatele hry Muzeum od Jeana-Michela Ribese. Svača se dušovala, že určitě ne, že jí režisérka Rychecká do přihlášky jasně napsala „Jiří Janeček“. To se Janeček bude divit, protože se s ním osobně známe a říkáme mu Jardo.

- Svača už o tom asi ví, ale dále máme ve všech materiálech napsán název s chybou u představení Hanácké scény, protože správně se píše „Tchyně“ s krátkým „y“, a ne s dlouhým „ý“. Chraň vás Pánbůh, abyste si z nás brali příklad a psali to špatně!

- Stréc Milan měl letos zase narozeniny, ale neměl je na přehlídce, takže od nás letos nic nedostane (loni od nás dostal dojičku, která byla tak sexy, že ani nevadilo, že byla jenom na obrázku).

- Jak jsme loni avizovali, že bychom se měli orientovat více do světa, tak je to tady – hraní amatérského divadla v Česku bylo zapsáno na Reprezentativní seznam Unesco. Přemýšleli jsme, co to pro všechny znamená, a Svača přinesla zajímavý názor, že „pro nikoho nic“. Když jsme dále uvažovali, jak na Divadelní Kojetín upozornit ve světovém měřítku, padl názor, že bychom se mohli pokusit odkoupit nějaké strategicky významné evropské území, třeba Gibraltar. Peníze na to sice nemáme, ale jako marketingový tah to zní zajímavě.

- Loňský vítěz přehlídky DS Dialog Brno s představením Olga, který u nás získal i Cenu diváků, se úplně nezavděčil na celostátní přehlídce Divadelní Piknik v Mostě, kam se z kojetínského přehlídky postupuje. Divokou debatu pak strhla recenze Jaromíra Hrušky, ve které se mimo jiné píše: „Divadlo Dialog v čele s Miroslavem Janíkem nám, s příslovečnou brněnskou drzostí a neomaleností hodnou „Blažkovy bitcoinové kauzy“, překládá „něco“, co můžeme nazvat divadlem pouze proto, že „to“ hrají herci před diváky. Jiný divadelní parametr hledám jen velmi těžko. Slepenec nesystematicky vybraných faktů

spolu se souborovou inscenační lidovou tvořivostí, jejíž jedinou dramaturgií je motto: „to je blbý, to tam dáme, to se bude líbit“ vedl ke vzniku „produktu“ oné teleshoppingové kvality, které se inscenace marně a tupě snažila vysmívat. Vznikla tak žánrově-stylová brněnská šmakuláda a divadelní polízanice uvozená „švancarovskou“ hyperbolou a se „silným“ závěrem evidentně vypůjčeným z některé absolventské inscenace Studia Marta.“ (Zpravodaj Divadelního Pikniku v Mostě, č. 5.) Co na to říct? Mohli bychom podobným jazykem vzkázat, že pokud to v Mostě letos nebude lepší, tak spálíme mosty takovým způsobem, že to vejde do almanachů amatérského divadla jako extrémní případ kompilace. (A to není vyhrožování!)

- Stréc Milan si stěžoval, že po nákladné rekonstrukci Sokolovny byly v kancelářích zrušeny záchody a momentálně jsou na chodbě. Takže když se mu chce na záchod, musí mezi obyčejné lidi.

- Nemohli jsme si vzpomenout, jak se jmenuje ten nový porotce. Milan vznesl domněnku, že se jmenuje Ladislav Vrchovský. Jenže Vrchovský je režisér soutěžící inscenace „Anděl strážný“ a byl by tak ve střetu zájmů, takže to asi nebude on. Svača říkala, že ten porotce je z Čech a mluví zeplzeňsky.

- Novinka! Vstupenky na představení je možné přímo u vstupu platit kartou, takže peníze můžete nechat doma! (Ale na bar to neplatí, to musíte mít hotovost.)

- Petka Pechová z Bezměrova před Sokolovnou řešila, jestli slečna sedící vedle režiséra Tomáše Hradila je jeho vnučka, nebo milenka. Naštěstí pan Hradil kouřil hned vedle, takže jí mohl na místě vysvětlit, že nešlo o vnučku ani milenku, ale o čtyřicet let mladší herečku.

- Doufáme, že si letošní Divadelní Kojetín užijete, nadchnou vás inscenace a budete se na Sokolovně cítit jako doma! <3

CITÁT DNE

"Stréc Milan letos neměl narozeniny na přehlídce asi proto,
že se letos narodil dřív." *Pavel Hurych*

ZPRÁVY Z REGIONU

Upozorňujeme občany,
že pokud plánují mít na přehlídce hlad,
tak ať si před návštěvou představení
dají o pivo míň,
protože párky v rohlíku
zdražily.

PÍSNÍČKA NA PŘÁNÍ

Víme, že nejsme rádio, ale rádi bychom věnovali tuto píseň loňskému ročníku přehlídky Divadelní Piknik v Mostě. (A aby toho nebylo málo, tak přibyl ještě pan Petr Macinka, kterému ji také prostě musíme věnovat!)

MOSTE

Já postavím si bezvadné most
Pevny pilíře a bude jich dost
Aby udržely aspoň tolik
Co láska moja váží

Pak přendu tam, kde mě nečekáš
Malé je most, ale rozhodně náš
A vehrává ten, kdo se vzdálenost
Překlenot' snaží

Su v rámci tvých mostů
Proti lásce imunní
Znám pár druhů dyšťa
A neznám vésluní

Mosty znám už dlouhé čas
Só dlóhy i krátky, i tenky jak vlas
Ale pomáhajó, gdyž jeden z nás
Chvilu se vzdálí

Já stavím mosty, v tem je ten vtip
A bezpochyby su na tem líp
Než ten, gdo pár mostů v afektu
Za sebo spálí

Su v rámci tvójich mostů
Proti lásce imunní
Znám pár druhů dyšťa
A neznám vésluní

Mosty znám už dlouhé čas
Só dlóhy i krátky, i tenky jak vlas
Ale pomáhajó, gdyž jeden z nás
Chvilu se vzdálí

Si v rámci mojich mostů
Proti lásce imunní
Znáš pár druhů dyšťa
A ted' poznáš vésluní

Tak se ptám, gdyž ty mosty znáš
Řekni, keré je cizí a keré je náš?
Přes ten možná bych šla
Gdybys byl ztracené v dále

Mosty znám už dlouhé čas
Só dlóhy i krátky, i tenky jak vlas
Ale pomáhajó, gdyž jeden z nás
Chvilu se vzdálí

(Autor textu: Michal Bukovič)

TUREK NA MŽP

RECENZOR ANEB VČERA JSME VIDĚLI

Tchyně na zabití

Soubor: Hanácká scéna Kojetín

Autor: Jakub Zindulka

Režie: Tomáš Hradil a Pavel Dorazil

Poté, co skončila Jana Nováková z Olomouce, se Hanácká scéna dlouhodobě potýká s absencí vůdčí režijní osobnosti. V posledních patnácti letech se vystřídali na postu režiséra Jiří Kašík (vedl Ještě jednou, profesore Antonína Procházky), Vojta Kohoutek (Bordel na ministerstvu) a Josef Vrána (Když se zhasne a Láska mezi nebem a zemí). Pozvání tandemu Tomáš Hradil a Pavel Dorazil je logickou volbou – a dlužno vytknout před závorku, že by byla škoda, kdyby spolupráce nastolená Tchyněmi na zabití nepokračovala. Pravda, pánové toho mají moc. V posledních letech režijně vypomáhají hned několika souborům na střední Moravě, kromě domácího DS OB Velká Bystřice také DS Amadis a václavovskému Václavovi (jejich inscenaci Tři na lavičce uvidíme v sobotu zde na přehlídce). Žádná z jejich inscenací, ať už se povedou či nikoliv, nezapře dlouholetou divadelní zkušenost a porozumění pro potřeby i limity amatérských souborů. Kromě toho mají smysl pro lehké komedie, na které se Hanácká scéna dlouhodobě orientuje.

Trapné klíše o hrozných matkách našich protějšků je zjevně nesmrtelné. O lecčems svědčí to, že v posledních letech uvedl třeba radotínský DS Gaudium Jen pro zvané Jakuba Kolára či soubory v Želivi, Plzni, Ostrově či Hostouni uvedly Nejlepší jsou studený Josefa Berana... Autor komedie Tchyně na zabití Jakub Zindulka se pohybuje na hranici profesionálního a amatérského světa, strávil téměř třicet let v angažmá v hereckém souboru plzeňského Divadla J. K. Tyla, zároveň je ředitelem divadla Dialog, v němž se střídá více než desítky amatérských souborů. Šéfuje ochotnickému souboru SPODINA, na kontě má nespočet režii a minimálně šest oblíbených bulvárních komedií (např. Sexem ke štěstí, Od Silvestra do Silvestra a pokračování Manželský čtyřúhelník na horách, Duchem proti své vůli...). V Tchyních na zabití, „čistokrevné řachandě okořeněné duchařinou“, nabídl dvojí zvrát, který by diváka mohl překvapit a udržet ho v napětí, slušně napsané dialogy (i když slov by mohlo být o poznání méně), dvě výrazné a dvě slušné herecké příležitosti a nabídku pro situační humor zejména ve druhé části.

Porota při diskusi s kojetínským souborem a hostujícími režiséry Tomášem Hradilem a Pavlem Dorazilem vyzvedla dobré obsazení a výraznou energii, kterou nabízejí jednotliví

ví představitel/představitelky. Michaela Němčáková, která hraje Karlu Královou, je typově vynikající, dobře postihuje oblouk smíření s „nepřítelem“ a její postava má temperament. Představitelka Gene Marie Němečková je rovněž typově přesná a zároveň výborná komediantka. První jmenované by prospělo méně křiku, druhá by potřebovala lepší kostým. Veronika Vyskotová a Lukáš Chmela, představitelé mladé dvojice, jsou víceméně jejich sparing partnery, je na ně méně upřená pozornost, ale i oni si vedou velmi dobře. Možná by jim prospěla větší kontaktnost. Vyzdvíhena byla velmi slušná jevištní mluva.

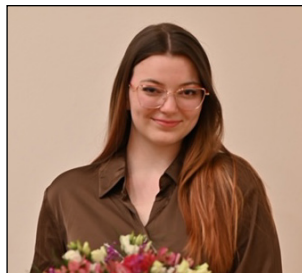
Jistou slabinou inscenace je výprava, zejména velikost a organizace prostoru. Vzhledem k tomu, že se děj odehrává v garsonce a valná jeho část stojí na míjení postav, které se zdánlivě nevidí, prospělo by scéně zmenšení a „rozházení“. Sevřený prostor by se mohl stát spoluhráčem, více by vynikla ekvilibristika vyhybání se mrtvých a živých, lépe by se také hrál úzký vztah mladých. Na místě by byla větší pečlivost při volbě scénografických prvků (nábytek je „každý pes jiná ves“ – ach, ten rozpočet...), sofistikovanější práce se světlem a zejména se zvukovým plánem. Hodně se při rozhovoru poroty se souborem mluvilo o absentující dynamice. V první polovině se také objevilo několik lapsů z rodu „jenom jako“ (tvrzení „ona je nahá“ – a postava přijde oblečená, voyerismus s odstupem...), druhá fungovala o poznání lépe (propichování kondomů). Pavel H. doporučil konkrétnější zacházení s vypínačem na zdi či se židlemi a přesnější vystavění gagů (procházení zdi!). Vladimír F. upozornil, že se smějeme nikoli replikám, ale myšlením postav – a to většinou poznáváme mimo slova, takže je třeba si naslouchat a reagovat na sebe. A Robert K. pohovořil o tom, která by herečky mohly hrát přes ženskou sexualitu. Jsou komedie, které mají konverzační hlášky, ale nemají situace. A jsou takové, které nabízejí živé postavy, jež mají takový způsob myšlení, že hlášky vznikají z vzájemného narážení, z interakcí. U Tchyně na zabití tu a tam naznačují, že by mohly patřit ke druhému typu. Předpokládá to ale pečlivou analýzu už na čtených zkouškách (ale nejen na nich), herecké vzájemné naslouchání a zejména zhodnocování (kterého bylo ve středním představení přamálo). Ale vzhledem k tomu, že inscenace má čtrnáct dní od premiéry a přehlídkové uvedení bylo teprve třetí, dá se předpokládat, že obeháním a dopracováním se Tchyně na zabití stane velmi slušnou komoditou kojetínské Hanácké scény.

Pavel Hurych & Petra Richter Kohutová

KOLOKVIUM S HERCI PO PŘEDSTAVENÍ

Veronika Vyskotová (představitelka Jindry)

Jak se vám hraje před tak velkým publikem?

Jelikož jsem zvyklá na vystupování před publikem už ze ZUŠky, protože hraji v kapele a zpívám, tak mi to nedělá až takový problém. Spíš mě děsí myšlenka na to, že mi vypadne text.

Ztotožňujete se se svojí rolí?

Se svojí rolí se neztotožňuji. Kdykoliv jsem na scéně jako Jindra, tak úplně vypnu mozek, jako kdybych to vůbec nebyla já, a jsem Jindrou.

Jak probíhala a jak dlouho trvala příprava?

S přípravou jsme začínali už před dvěma lety s tím, že nám v té době odcházeli členové. Trvalo dlouho, než jsme vůbec vybrali hru, takže se to celé protáhlo na dva roky. Pak odpadávaly moje alternace a jedna naše herečka musela jít na operaci, takže nám to trvalo.

Michaela Němčáková (představitelka Karly)

Jak se vám hraje před takovým publikem?

Výborně, hlavně, že to je kojetínské publikum. Diváci byli moc milí, zpětná vazba byla velice pozitivní

Ztotožňujete se se svojí rolí?

Vzhledem k tomu, že hraji tchyni, což se mi v reálném životě

ještě nepodařilo uskutečnit – zatím mám pouze pubertální dceru – tak to pro mě byla nová zkušenost. A ta postava je zpočátku hodně afektovaná a asertivní, nejsem to úplně já, takže jsem si opravdu musela sáhnout hluboko do svého nitra, abych ze sebe dostala takovou energičnost. Ale v ději se ztotožňuji s tím, že tam je takový vztahový oblouk, přesah a lidské smíření, a v tom jsem to víc já. Ve výsledku to pro mě byla zajímavá výzva zkusit si zahrát takovou potvoru.

Jak probíhala a jak dlouho trvala příprava?

No, jejdá, to jste mě zaskočili, minimálně rok a půl to zkoušíme, takže docela dlouho. Běžně to trvá určitě kratší dobu, ale nechtěli jsme to pustit před lidi, dokud jsme neměli pocit, že už je hra vyšperkovaná a bude bavit diváky.

Lukáš Chmela (představitel Karla)

Jak se vám hrálo před takovým publikem?

Úplně skvěle. Publikum reagovalo parádně, takže to člověka nabíjí a motivuje, aby ze sebe víc vydal, o což se snažím.

Ztotožňujete se se svojí postavou?

Ne úplně, nejsem až takový sexuální dravec. (smích)

Jak probíhala a jak dlouho trvala příprava?

Já jsem se přidal později, zkoušel jsem rok a tři čtvrtě a ostatní zkoušeli dva roky.

KOLOKVIUM S DIVÁKY PO PŘEDSTAVENÍ

Helena Bartáková

Jak si zatím užíváte představení?

Je to výborné, legrační, líbí se mi to.

Která postava se vám líbí nejvíce? Líbí se mi třeba matka nevěsty, ale hodně dobrá je i matka ženicha. Ty dvě se mi tedy hodně líbí.

Máte nějaký typ, jak by se mohla zápleтка vyřešit?

Tipuji, že se postavy nějak udobří nebo si nějakým způsobem vyjdou vstříc. A mladí hlavně, aby byli šťastní. Tak nějak bych to viděla.

Markéta Večerková (bez fota)

Co se vám nejvíce líbilo na představení?

Nejvíce se mi líbila paní, co měla kudrnaté zrzavé vlasy, a líbil se mi humor představení – bylo to odvážné a odlehčené.

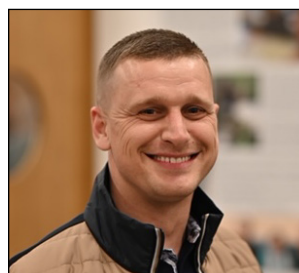
Která postava vás nejvíce zaujala?

Nejvíce se mi líbila maminka nevěsty, protože byla taková správná, ulítlá, ale realistická. Takovou mamku by si asi každý z nás přál.

Co říkáte na herecké výkony?

Herecké výkony byly dobré vzhledem k tomu, že – jak jsem se dozvěděla – to hráli teď potřeť. Takže to zatím mockrát nehráli, není to úplně stará záležitost.

Jakub Svoboda

Jak se vám zatím líbí představení?

Je to super, pěkné, je to sranda.

Která postava se vám líbí nejvíce?

Tchyně hipisačka. No, no, no. To je ten joint. (smích)

Máte nějaký tip, jak by se mohla zápleťka vyřešit?

Jo, pozabíjet se. Ne, to tam radši nepište. (smích)

Kateřina Vymětalová

Jak se vám zatím líbí představení?

Moc se mi to líbí, je to pěkné, Kojecáci hrají parádně.

Která postava vás nejvíce zaujala a proč?

Paní s jointem, ta je skvělá.

Máte nějaký typ, jak by se mohla zápleťka vyřešit?

To bude určitě nějaký dobrý konec, jako v pohádce.

Božena Novotná**Jak se vám dnes líbí na Divadelním Kojetíně?**

Po dlouhé době jsem velice spokojená, že se zase na scéně objevil nápis Hanácká scéna, protože jsem od zakládajícího roku 1949 členkou souboru Hanácké scény. Takže jsem velice ráda, že se opět na jevišti kojetínském tento soubor objevil. A co se týká představení samotného, tak se mi to líbilo velice. Obdivuji herecké výkony, herci byli mimořádně výborní, opravdu. Na základě svých znalostí ochotnického divadla bych to hodnotila velice kladně. Sám scénář je dobrý a režie je provedena výborně.

Jaká postava se vám nejvíce líbila?

Rozhodně se mi líbily ty dvě tchyně, zejména v okamžiku, kdy mezi sebou měly povídačku. Není to tak jednoduché na provedení. Mladí herci byli také dobří.

KOLOKVIUM S FEJSBŮKEM

Kuba Šuba: Ahoj Haničko, děkuji za moooc hezký zážitek. Bylo to moooc skvělý♥

Lenka Šíková: 🌞

Jiřina Dostálíková: Pěkné představení. Dobří herci, zvláště výkon Lukáše Chmely. Líbilo se mi a doporučuji za zhlédnutí.

LEKTORSKÝ SBOR ANEB ODBORNÁ POROTA

Ve složení lektorského sboru letos proběhly divoké změny. Jelikož se dlouholeté porotkyni Petře Richter Kohutové udělalo velmi zle po pobytu na nejmenované konkurenční přehlídce v Horažďovicích, musel ji letos zastoupit kamarád do nepohody Pavel Hurych. Z nejhoršího jsme tedy venku. Ale zároveň se naše porota stala genderově nevyváženou, ba je to ještě horší, ženy v našem rozhodovacím orgánu absentují úplně. Ředitelka Svača to ještě neví, ale možná jí bude volat lidskoprávní nezisková organizace s tím, že diskriminujeme ženy.

Vladimír Fekar

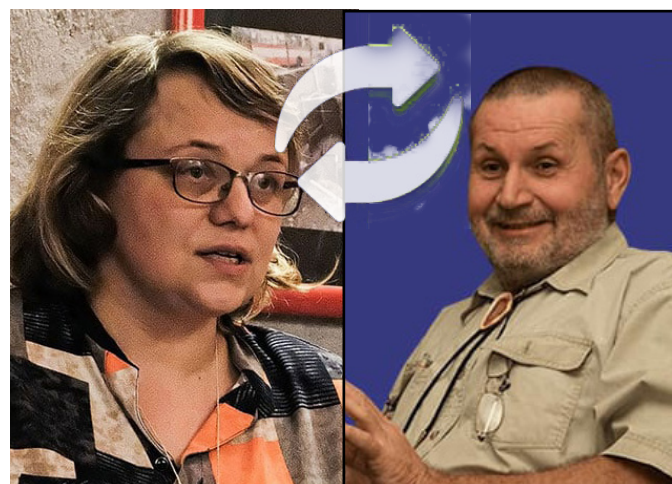
Vladimír už je stálíci na Divadelním Kojetíně. Aby to bylo opravdu jasné, každý rok zdůrazňujeme, že nepochází z Bezměrova, z Gottwaldova a dokonce ani ze Zlína, nýbrž z Hranic na Moravě. Působí jako dramaturg Městského divadla ve Zlíně a ve volném čase závodně tančí. Letos přijel s bohémskou ofinkou za tři minuty osm, i když Svača původně mylně informovala, že se bude zahajovat v 19:30 hodin.

Robert Kotál Kunesch

Robert Kunesch je v naší porotě úplným nováčkem. Když jsme se s ním šli seznámit, říkal nám, že mu můžeme říkat Robert, Bob, Bobík, ale slyší i na Boban nebo Robertek. Na internetu jsme zjistili, že je vedoucím plzeňského divadelního souboru Ragueneau, provozovatelem Divadélka Jo-Náš a redaktorem portálu Divadelník.cz. Kromě toho učí fyziku a matematiku, takže asi bude velmi inteligentní (to si ale ještě ověříme, ať nekecáme, to tam, Svačo, zatím nedávej).

**Petra Richter Kohutová
(Pavel Hurych v z.)**

Jsme z toho úplně zmatení, protože nevíme, jestli zde máme psát o Pavlovi, o Petře nebo o Petru Pavlovi. Petra sice zatím nepřijela, protože jí bylo zle z Horažďovic, ale nemohla v tom Pavla nechat úplně, aby se jí na to přišť... Přece jen psát recenze o půl noci po zhlédnutí kdovíjakých představení je zábava asi jen pro úplné grafomany. A Pavel je hlavně technik a osvětlovač z Rádo-bydivadla Klapý. Takže Petra je neustále online a snaží se sepsat Pavlovy trefné postřehy a komentáře.

DÍVKA ČÍSLO 1

**ŽIVOT JE
JAKO MARIÁŠ...**

**...ŠPATNĚ ZVOLÍŠ
TRUMFY
A PLATÍŠ VŠEM
U STOLU!**

S KÝM SE LONI PŘESTAL KAMARÁDIT HRUŠKA

aneb Nominace a doporučení do Mostu 2025

Nominace na Divadelní Piknik Most 2025 – Olga Divadelního souboru Dialog Brno

Doporučení na Divadelní Piknik Most 2025 – Velký vandr Divadla Václav Václavov

Porota Divadelního Kojetína 2025
(Pavel Hurych), Jaroslav Kodeš, Petra Richter Kohutová, Vladimír Fekar

Redakce: Hana Hásová Korábová, Petra Richter Kohutová, Vladimír Fekar, Pavel Hurych,
Robert Kotál Kunesch, Ema Bátorlová, Hana Žemličková, Marek Červeňák...

Foto: Jana Večeřová, redakce Úvodní obrázky: Jan Žmolík

Grafika/sazba: Svača tisk: MěKS Kojetín, 2026, zdarma

MěKS Kojetín / Divadelní Koječák

<http://www.mekskojetin.cz/divadelni-kojetin>

